

Zázračné prameny objektivem Milana Ošťádala

Umělecká fotografie Milana Ošťádala, fotografa vsetínského muzea, je narozdíl od jeho dokumentárních a reportážních snímků veřejnosti téměř neznámá. Pravidelně sice představuje své fotografie na členských přehlídkách vsetínského Fotoklubu (a na jeho webových stránkách), ale přesto se dá říci, že zatím tvoří zejména tzv. „do šuplíku“. A právě v něm doslova objevil umělecké snímky z

loňského roku, které momentálně vystavuje ve vsetínském zámku na monotematické výstavě fotografií s názvem Zázračné prameny.

Téma fotografické výstavy bylo odvozeno ze symboliky stejnojmenné, ve vsetínském muzeu současně otevřené výstavy lázeňského a upomínkového skla ze sbírek jabloneckého muzea. Sousedím Zázračné prameny jsou na ní poeticky označeny jak léčivá vřídla, tak i slzy uroněné při vzpomínce...

V pojetí členů Fotoklubu Vsetín se toto téma rozvíjí a Zázračným pramenem jejich umělecké inspirace se stává především samotný vodní ži-

vel, a to ve svých nesčetných podobách a úchvatných proměnách.

Z původního souboru téměř 130 snímků bylo na výstavu vybráno na 30 fotografií

od šesti členů vsetínského Fotoklubu. Svými fotoaparáty autoři zachytili mnohotvárnost vody, která jako symbol života i smrti, síly životodárné i ničivé, fascinovala lidstvo odnepaměti. Vystavené snímky nabízejí vzhled do úžasných metamorfóz tohoto inspirativního, krásného i děsivého živlu zároveň.

Narozdíl od svých kolegů fotografů Milan Ošťádal (nar. 1960) „spoutal“ vodní živel a učinil ho materiálem i nástrojem své tvůrčí fantazie.

V temnotě ateliéru nořil do vodou naplněného akvária rozmanité předměty a na stovkách snímků – za rozmanitého nasvícení a s rozlič-

nými doprovodnými efekty – zaznamenával neopakovatelné vizuální okamžiky svých hravých experimentů.

Imaginativní až snově přízračný ráz jeho fotografií zvyšuje i následná manipulace s prostorovou orientací záběru (jeho přetočením o 180°).

Na výsledném, evokativním působení díla na diváka má nesporný vliv i samotný název díla, který je autorovou důvtipnou interpretací obrazu, na jehož vzniku se podílela náhoda i záměrná hravost.

Mgr. Olga Mehešová, historik umění, Muzeum regionu Valašsko, Vsetín

Milan Ošťádal: Královská koprunka, 2010